

ním větru a ke břehu se vůbec nedostanu. Bez dalšího váhání skočil jsem do vody a plul jsem ku břehu, ovšemže ztuhá, jednak mě tížil náklad a jednak se voda již zle vzdouvala. Vítr velmi silně dul, a dříve než bych se byl dočkal přílivu, zastihla by mě bouře.

Dospěl jsem zatím domů do svého stanu, kde jsem v bezpečí prohlížel své poklady. Vítr burácel po celou noc, a když jsem ráno vyšel a vyhlížel na moře, loď jsem už nespatriil. Poněkud mě to zarmoutilo, ale záhy jsem se upokojil, uváživ, že jsem neproměškal jediné chvíle ani nelitoval námahy, abych z uvržené lodi zachránil všechny užitečné předměty, a pak že bych sotva již něco odtamtud vyvezl.

Vzdal jsem se tedy všech nadějí, že bych z lodi ještě něco dostal, leda snad, co vlny z jejich zbytků vyhodí na břeh. Našel jsem vsakutku na břehu rozličné trosky, které mi byly jen k nepatrnému užitku. 58

DEFOE, Daniel. *Robinson Crusoe*. Ilustroval Adolf BORN, přeložil Albert VYSKOČIL, přeložil Timotheus VODIČKA. Praha: XYZ, 2016. ISBN 978-80-7505-492-0.